

ΚΟΠΑΝΙΖΩ

κοπανίζω, ρ. [<μτγν. κοπανίζω <κόπανος + κατάλ. -ίζω]. **1.** χτυπώ με τον κόπανο τα ρούχα της μπουγάδας στη σκάφη για να καθαρίσουν καλύτερα: «οι γυναίκες στα παλιά χρόνια κοπάνιζαν τα ρούχα στις βρύσες του χωριού». **2.** χτυπώ συνήθως μέσα στο γουδί με το γουδοχέρι διάφορους σπόρους ή καρπούς για να τους κονιορτοποιήσω: «βρήκα τη μητέρα να κοπανίζει στο γουδί αμύγδαλα || πρέπει να κοπανίσεις καλά το πιπέρι». **3.** κατ' επέκταση, χτυπώ, δέρνω άγρια κάποιον: «αν δεν τον παίρναμε απ' τα χέρια του, θα τον κοπάνιζε μέχρι αύριο». (Λαϊκό τραγούδι: *όπως έγινες, έχεις μεγάλο χάλι και θα σου κοπανίσουμε τον Τσιάνο στο κεφάλι*). **4.** μιλώ χωρίς υπεκφυγές και σε έντονο τόνο: «δεν έχει σταματημό, όταν αρχίζει να μου κοπανίζει τα λάθη μου». (Λαϊκό τραγούδι: *σαν αρχίζει να μου κοπανίζει για την προίκα, αχ, όλο τρέχει απ' το στόμα της μια γλύκα*)· βλ. και λ. κοπανάω·

- αέρα κοπανίζω, βλ. λ. [αέρας](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας